

Vildapel

Hur är det möjligt?
Hur spirade en sådan ljuvlig mångfald,
en sådan frisk och fin och luftig blomsky,
en sådan skog av vridna vilda grenar,
en sådan skrovlig bark med gröna lavar
alltsammans bara
ur en och samma lilla mörka kärna?
Där låg det, allt,
stam, grenar, blad och bark och lätta blommor,
hopträngt i hjärtgestalt.

Men vi är apelnas spegelbild i vatten.
Ur rikedomar utan gräns och botten,
ur unga dagars lätta ljusa fruktblom,
ur hundra vägars skog av slingergrenar,
ur enkla barken av ett enkelt liv,
samlas vi långsamt,
tills allting ligger stilla, tätat, slutet
inom en hjärtekärna...
Hur är det möjligt?

Ur diktsamlingen "[De sju dödssynderna](#)" av Karin Boye.